

NRU.8361.406.2024

DECYZJA Nr 120 / 2024

Na podstawie art. 40a pkt 1, art. 40b ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 433, z późn. zm.) i art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy J [REDAKTOWANO] B [REDAKTOWANO] prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą [REDAKTOWANO] J [REDAKTOWANO] B [REDAKTOWANO], ul. [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], NIP [REDAKTOWANO], REGON [REDAKTOWANO] administracyjną karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie złotych: pięćset 00/100) na podstawie 40a pkt 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 433, z późn. zm.), z tytułu niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 3b ust. 1 ww. ustawy.

Uzasadnienie

W dniu 02.07.2024 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIIH*, zawiadomił przedsiębiorcę J [REDAKTOWANO] B [REDAKTOWANO] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą [REDAKTOWANO] J [REDAKTOWANO] B [REDAKTOWANO], ul. [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], zwanego dalej *Stroną*, o zamiarze wszczęcia kontroli m.in. w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

W dniach 11, 12, 17 i 22.07.2024 r. na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr NRU.406.2024 z dnia 10.07.2024 r., inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH*, przeprowadzili kontrolę w Restauracji [REDAKTOWANO] ul. [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], w której *Strona* prowadzi działalność gospodarczą.

Zgodnie z art. 3b ust. 4 ustawy o opłacie produktowej nadzór nad przestrzeganiem przepisów art. 3b ust. 1-3 ww. ustawy sprawuje Inspekcja Handlowa.

W toku czynności kontrolnych inspektorzy sprawdzili przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 433, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o opłacie produktowej*. Inspektorzy stwierdzili, iż przedsiębiorca nie pobiera opłaty za

opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, tj. pudełka i kubki, w których podaje potrawy i napoje użytkownikom końcowym, czym naruszył obowiązek wynikający z art. 3b ust. 1 *ustawy o opłacie produktowej*.

W toku kontroli inspektorzy dokonali zakupu kontrolnego, podczas którego pracownik *Strony* nie pobrał opłaty za pudełko z tworzywa sztucznego, w które została zapakowana porcja ryby, co narusza wyżej cytowany art. 3b ust. 1 *ustawy o opłacie produktowej*. Ponadto inspektorzy ustalili, że oprócz pudełek z tworzywa sztucznego w restauracji używane są również kubki z tworzywa sztucznego do napojów, za które przedsiębiorca również nie pobiera opłaty od użytkownika końcowego. Pełnomocnik przedsiębiorcy [REDAKTOWANE] wyjaśniła, iż kupując pudełka i kubki z tworzywa sztucznego, w hurtowni Makro Cash and Carry, informuje, że jest użytkownikiem końcowym i w związku z tym opłata za te produkty pobierana jest przez hurtownię, a klientom restauracji wydaje te produkty nie pobierając opłaty. Na potwierdzenie powyższego faktu [REDAKTOWANE] okazała fakturę VAT Nr 0/0(21)0008/180062 z dnia 28.06.2024 r., z której wynika, że hurtownia Makro Cash and Carry pobrała opłatę SUP w wysokości 30,00 zł za kubki oraz 31,25 zł za pudełka z tworzywa sztucznego. [REDAKTOWANE] wyjaśniła ponadto, iż nie wiedziała, że taki sposób pobierania opłaty produktowej jest niezgodny z obowiązującymi przepisami.

Stwierdzone nieprawidłowości zostały opisane w protokole kontroli (Nr akt NRU.8361.406.2024), który w dniu 22.07.2024 r. został bez uwag podpisany i odebrany przez pełnomocnika *Strony* [REDAKTOWANE].

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości pismem z dnia 20.08.2024 r. (data doręczenia 26.08.2024 r.) *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a pkt 1 *ustawy o opłacie produktowej*.

Strona została także poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej *Kpa*, przysługuje jej prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W przedmiotowym zawiadomieniu *Opolski WIIH* poinformował *Stronę*, iż przy ustalaniu wysokości kar administracyjnych uwzględni przesłanki wynikające z art. 40b ust. 4 *ustawy o opłacie produktowej* tj. stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność kontrolowanego podmiotu.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Produkt jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego, to zgodnie z art. 2 pkt 9e *ustawy o opłacie produktowej* produkt, który jest w całości lub części wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu, tak aby osiągnąć

w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.

Zgodnie z art. 3b ust. 1 *ustawy o opłacie produktowej* przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty - jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach.

Załącznik 6 ww. *ustawy o opłacie produktowej* wskazuje produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegające zmniejszeniu stosowania, do których zalicza się:

- 1) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
- 2) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.

Użytkownikiem końcowym jest podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży, o czym stanowi art. 2 pkt 11ac *ustawy o opłacie produktowej*.

Wysokość opłaty za produkty jednorazowego użytku reguluje § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie stawek opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych będące opakowaniami (Dz. U. z 2023 r. poz. 2679), zgodnie z którym stawka opłaty wynosi 0,20 zł - w przypadku kubków na napoje, w tym ich pokrywek i wieczek oraz 0,25 zł w przypadku pojemników na żywność, w tym pojemników takich jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowanych w celu umieszczania w nich żywności.

Zgodnie z art. 40a pkt 1 *ustawy o opłacie produktowej* administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 3b ust. 1 nie pobiera opłaty od użytkownika końcowego nabywającego produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami.

Karę pieniężną za ww. czyn wymierza właściwy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej (art. 40b ust. 2 *ustawy o opłacie produktowej*) i wynosi ona od 500 zł do 20 000 zł (art. 40b ust. 1

pkt 1 ustawy o opłacie produktowej).

Przy wymierzaniu kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki określone w zgodnie z art. 40b ust. 4 ustawy o opłacie produktowej, tj. stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.

Oceniając **stopień szkodliwości naruszenia** *Opolski WIIH* uznał, że niewypełnienie przez *Stronę* obowiązku wynikającego z art. 3b ust. 1 ustawy o opłacie produktowej pozbawiło konsumentów możliwości wyboru opakowania, które chce nabyć wraz z produktem, a zatem podjęcia świadomej decyzji, która ma wpływ na środowisko. Celem pobierania od konsumentów opłaty za opakowania z tworzyw sztucznych jest trwałe zmniejszenie zużycia produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, a w konsekwencji zmniejszenie ich negatywnego wpływu na środowisko oraz zapewnienia wysokiego poziomu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów.

Następną przesłanką jaką *Opolski WIIH* ocenił przy ustalaniu wysokości kary jest **rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia**. Stwierdzone w toku kontroli naruszenie polegało na niepobieraniu od konsumentów opłaty produktowej za opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. *Opolski WIIH* stwierdził, iż naruszenie art. 3b ust. 1 ustawy o opłacie produktowej miało miejsce w okresie obowiązywania przepisu czyli od 1 stycznia 2024 roku.

Kolejnym czynnikiem, wpływającym na wymiar kary jest **dotychczasowa działalność podmiotu**, w tym podjęcie przez niego działań w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 3b ust. 1 ustawy o opłacie produktowej, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków. Przesłanka ta znajduje swoje odniesienie do oceny podmiotu gospodarczego funkcjonującego na wspólnym rynku w okresie poprzedzającym kontrolę. *Opolski WIIH* stwierdził, iż jest to pierwsze naruszenie przez *Stronę* przepisów z zakresu ustawy o opłacie produktowej. *Strona* jako doświadczony przedsiębiorca powinna wykazać się znajomością przepisów dotyczących prowadzonej działalności gospodarczej. *Opolski WIIH* zważył także, że w czasie kontroli *Strona* podjęła dobrowolne działania naprawcze poprzez wprowadzenie do obrotu opakowań z materiałów biodegradowalnych.

Zgodnie z art. 40c ust. 1 ustawy o opłacie produktowej do administracyjnych kar pieniężnych nie stosuje się przepisu art. 189f Kpa.

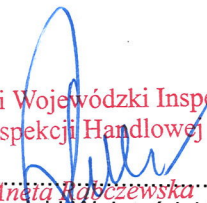
Oceniając wagę i okoliczności naruszenia prawa oraz stopień przyczynienia się *Strony* do powstania naruszenia, *Opolski WIIH* uznał, iż kara wymierzona w najniższej przewidzianej przepisami wysokości 500 zł jest w niniejszej sprawie wystarczająca i skłoni *Stronę* do przestrzegania w przyszłości obowiązków wynikających z art. 3b ust. 1 ustawy o opłacie produktowej. Na łagodny wymiar kary ma wpływ fakt, iż jak dotąd *Strona* nie była karana za naruszenie ustawy o opłacie produktowej oraz że sama podjęła dobrowolne kroki naprawcze w celu wyeliminowania naruszenia prawa w przyszłości.

Należy zaznaczyć, że górna granica wymiaru kary w przypadku naruszenia obowiązków,

o których mowa w art. 3b ust. 1 ustawy o opłacie produktowej wynosi 20 000 zł. Organ uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń.

Na podstawie art. 40b ust. 6 i art. 40 c ust. 2 ustawy o opłacie produktowej, art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.) oraz art. 16 § 1 i art. 130 § 1 i 2 Kpa karę pieniężną, stanowiącą dochód budżetu państwa, *Strona* zobowiązana jest uiścić na rachunek **Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu nr 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole**, w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

.....
Aneta Kabczewska
Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) od niniejszej decyzji *Stronie* przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.
2. Na podstawie art. 40 c ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 433, z późn. zm.) do administracyjnych kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.), z tym że uprawnienia organu podatkowego przysługują odpowiednio wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.
3. Zgodnie z art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
4. W myśl art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
5. Na podstawie art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.

6. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. [REDACTED] J [REDACTED] B [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
2. BA w/m
3. a/a

UŚ/IO